

πορφυρανθόπαιδες, οι.

πορφυρένδυτος, 2. Γ. Τερτσ. 58.

Πορφυρίδης σχολή ἐν Σάμῳ, ἢν ἰδρυσεν ὁ ἐκ Καρλοβασίου Πορφύριος Ζαμπέτης, ἀρχιερεὺς Κυζίκου Ε. Ι. Κρητικίδ. 67.

πορφύρων, 2. (ἀγγεῖα.) Ἀθ. Ρου-

στόπ. 65.

πορφυρισμός, ὁ. (ιατρ.) Ἐρμ. λόγ. 16.

πορφυροδαφία, ἡ. Κ. Ἀσώπ. 43.—

Αν. Πολυκ. 74.

πορφυρόβλητος, 2. Ἔλλην ἐν Ἀκρ.

24 Ιαν. 94.

πορφυρογεννημένος, μηχ. Δ. Βικέλ. 85.

Πορφυρογέντης, ὁ. ὄν. κύρ. οικογεν.

Πορφυρογεννητικός, 3. (πολιτική, οὐα

ἡ τῶν πορφυρογεννήτων τοῦ Βυζαντίου.

Αἰών 23 Σεπτ. 87.

πορφυροδόται, οι. Π. Σοῦτσ. 63.

πορφυρούρεντος, 2. Γ. Τερτσ. 58.

πορφυρούρουσανος, 2. (χειρόμαχτρον.)

Γ. Χ. Ζαλοχ. 53.

πορφυρούτρινος, 3. Σκαρλ. Βυζ.

πορφυρούχησμητος, 2. Ἀρ. Π. Κουρτ.

92.

πορφυροχίνανος, 2. Ἀκρ. 10 Ιαν. 87.

— «Ἐφ.» 15 Μαΐου 93.

πορφυρόμαυρος, 2. Θ. Γ. Ὁρφ. 58.

πορφυρονεφής, 2. (συστάσ.) Νέα ἐφ.

5. Ἀπρ. 87.

πορφυροξίνη, ἡ. (χημ.) Θ. Ἀφεντ. 76.

πορφυροπάρυφος, 2. (χιτών.) *Ἀγ.

Βλ. 64.

πορφυρόπτηλος, ὁ. Ε. Λάνδ. 40.

πορφυροπρόσωπος, 2. Ἄλ. Ῥ. Ρ.

Ραγκ. 75.

πορφυροστόλιστος, 2. Φραγκ. Σκοῦφ.

1681.

πορφυρόστολος, 2. Δ. Μουρούζ. 25.

πορφυρότητες, αἱ. Ἀκρ. 4 Ὁκτ. 89

καὶ 16 Νο. 92.—Ἐστ. 90.—Πρόδ.

πορφυρός σεις.

πορφυρούχος, 2. (χοργάλια.) Σ. Π.

Λάμπρ. 86.

πορφυρόφρακτος, 2. Timeson ἐν Ἀκρ.

19 Μαρτ. 96.

πορφυροχίτων, ἐπίθ. Ἀκρ. 20 Νο. 95.

πορφυρόχρυσος, 3. Ἰω. Κομνηνὸς 745.

— Π. Σοῦτσ. — Ἀκρ. 8 Σεπτ. 94, ἐν

ἐπιτύπῳ.

πορφυρωτός, 3. Κ. Οἰχ.

πορφυρώσεις, αἱ. (τὸ νὰ κοκκινίζῃ τις

βιτάιως κινούμενος ἡ ἐκ θυμοῦ.;) Ἀκρ. 11

Ιουν. 95.

«ποσάκωλος ὁ στίχος;» Δημήτριος

Σεμιτέλος ἡρώα οὕτως ἐν ἔξετάσει τοῦ μαθήματος τῆς μετρικῆς ἐν τῷ Πανεπι-

στημάτω, ἐμοῦ παρόντος.

«ποσαμερής

; Ἡρ. Μητσόπουλος ἡρώα

ἐν ἔξετάσει τοῦ μαθήματος τῆς φυσεογρα-

φίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐμοῦ παρόντος.

ποσαπερνισμός

, δ. (?) Ῥ. Δημητρ.

ἐν Πρωτ. 96.—‘Ο ποσαπέρνης. ἡ χυδαία

τῆς χυδαίας πολιτικῆς λέξις ἐγένησε τῇ

μαιεύσει λογίων τὸν ποσαπερνισμόν.

Ποσειδώνη Ηφαίστειος

ρύθμος σεισμοῦ.

Σ. Α. Κ. 94.

Ποσειδωνίας

, 3. Ἐρμ. Μ. Γιαννόπ. 86.

Ποσειδωνιστική γεωλογία.

Προμ. 90.

Ποσειδωνομαχία

, ἡ. Ἀκρ. 30 Ιαν. 98.

ποσθίτης

, ἡ. (ιατρ.) Σζ. Λεβ. λ. 61.

ποσολογία

, ἡ. (φαρμάκων.) Ἀντ. Ε.

Παπαδάκ. 94.

ποσοστημόριον

, τό. Ἐφ. 19 Ἀπρ. 95.

ποσοστικός

, 3. (ἀμοιβή.) Στ. Ξέν.

ἐν Βρετ. ἀστ. 5 Φεβρ. 92.

ποσοστητής

, ἡ. ὄν. κωμικὸν νόσου καταλα-

βούσης τοὺς ἐν Ἀθήναις δραματογράφους,

ἀξιοῦντας νὰ λαμβάνωσι ποσοστά ἐκ τῶν

ἀπὸ σκηνῆς παραστάσεων τῶν δραμάτων

των. ‘Ορα Τιμολ. Ἀμπτελέ πραγματείαν

‘Η ἐπιδημία τῆς ποσοστίτιδος ἡ περὶ πνευ-

ματικῆς ἐν Ἑλλάδι διοικησίας’ ἐν Ποι-

κήλη στοά, ἑτ. 1895, σελ. 221-228.

ποσοστόν

, τό. Γαλ. tantième, θηλ.

‘Αγ. Βλ. λ. 97.—‘τὸ ποσοστόν τοῦ πα-

ραχαρτήματος τῆς σταφίδος.’ Ἀκρ. 10

Οκτ. 98.

ποσοστίδης

, 3. Ν. Θεοτ.—Γ. Ιω.

‘Αγγελόπ. 94.

ποσοτικῶς

Καλλιόπη Κεχαγ. 80.—Γ.

Ι. ‘Αγγελόπ. 94. - Β. ἐν Ἀκρ. 28

Ἀπρ. 95.

ποσοχορνίος

, 2. «ὅτι πλέον ἐπταχε-

ρον.. ἀλλὰ είκοσιμερον ὡς τώρα, καὶ

κύριος ὁδε, ποσοχρονὸν ἀκόμη ὅπον κα-

ταληπτικοῦ.’ Ἀκρ. 5 Ιουν. 96.

ποσῶς

(= οὐδὲ ποσῶς. Γαλ. pas du tout.)

Σ. Α. Κ. 51.—‘Αγ. Βλ. λ. 71.

— Ν. Κοντοκ. λ. 89.

ποσωτική

, ἡ. εἴτε συμβολικὸς ὑπολο-

γισμὸς καὶ γενικὴ ἀριθμητική, καὶ ποσο-

σοφία, καὶ Διοφαντική, ἡ κατ’ Ἀραβας,

ἄλγερα. Θ. Κατρ. 51.

ποσωτόν

, τό. Θ. Κατρ. 51.

ποταμίδιον

, τό. Ἀκρ. 8 Μαΐου 89.

ποταμόβεος

, 2. (φυτ.) Θ. Ὁρφ. 52.

ποταμογενής

, 2. (διάπλασις γῆς.) Ἀν.

Κορδ. 82.

